

Kuropatkinovim poveljevala poleg Linjeviča ruskim vojnim silam na suhem. Admiral Felkersam je pa poveljnik onega oddelka baltiškega brodogoja, katero je obstreljavalo pri Hullu sumljive angleške ribiče. *Zlata gora* (str. 756.) je pa na vzhodni strani Port Arturja najjužnejša utrdba ob morju, katero napadajo Japonci s posebno ljutostjo.

Msgr. Tomo Zupan.

Danes podajamo svojim čitateljem sliko moža, katerega ime je dobro znano v slovenskih krogih, saj mu je rodoljubno zaupanje izročilo v vodstvo eno najvažnejših narodnih družb.

Msgr. Tomo Zupan je bil rojen v Smokuču pri Breznici na Gorenjskem in je bližnji rojak Prešernov. Zagledal je luč sveta dne 21. decembra leta 1839. v trdni kmečki hiši „pri Novakovih“. „Novakovini“ še zdaj gospodari mlajši brat monsignorjev; profesor Ivan, znani slovenski pisatelj, tudi brat našega monsignorja, je že pred leti umrl.

Mladi dijak je bil sprejet v knezoškofijsko „Alojzijevišče“ v Ljubljani. Gimnazijski zrelostni izpit je dovršil z odliko v Ljubljani 30. julija 1858 in je vstopil v bogoslovno semenišče. Zupan se je odlikoval ves čas svojega učenja, in zato ga je že 1. oktobra l. 1862. duhovska oblast poklicala v „Alojzijevišče“ za prefekta. Naslednje leto, dne 14. marca l. 1863., je bil posvečen v mašnika.

Takoj po končanih študijah je mladi duhovnik že nastopil učiteljsko službo, kajti že 2. okt. 1863. je

Dr. Kosel,
novi avstrijski finančni minister.

bil poklican za začasnega veroučitelja in propovednika na ljubljanski nižji gimnaziji. Odslej je deloval v šoli kot učitelj, v „Alojzijevišču“ kot vzgojitelj dolgo vrsto let.

Leta 1868. so ga prestavili v Kranj, kjer je deloval skozi enajst let kot gimnazijski veroučitelj, položivši izpit za veroučitelja na celi gimnaziji. Dne 28. jun. 1869. je bil pa na Dunaju od gimnazijske

izpraševalne komisije potrjen za učitelja slovenščine na celi gimnaziji. V Kranju je poleg tega poučeval tudi v risanju in bil član c. kr. okrajnega šolskega sveta.

L. 1879. je pa prišel nazaj v Ljubljano, kjer ga je knezoškof Krizostom Pogačar postavil za ravnatelja „Alojzijevišču“ dne 8. sept. 1881 kot naslednika rajnemu dr. Gogali. Naslednje leto je bil že konzistorijalni svetnik, in 28. nov. 1882 imenovan članom c. kr. deželnega šolskega sveta vojvodine Kranjske, v kateri častni službi je deloval 12 let. Tomo Zupan je bil tudi do l. 1892. član občinskega sveta ljubljanskega, kjer je bil večinoma načelnik šolskemu odseku.

Kot vodja „alozijeviški“ je vpeljal v zavod strogo disciplino in gledal z vso pazljivostjo na odlične šolske uspehe svojih gojencev. Sam humanistiško izobražen, je v tem duhu deloval tudi v zavodu.

Kdo bi naštel mnogoštevilno vrsto njegovih gojencev? Zadostuj, da imenujemo kot njegovega gojenca iz „Alojzijevišča“ samo sedanjega ljubljanskega

Admiral Felkersam.

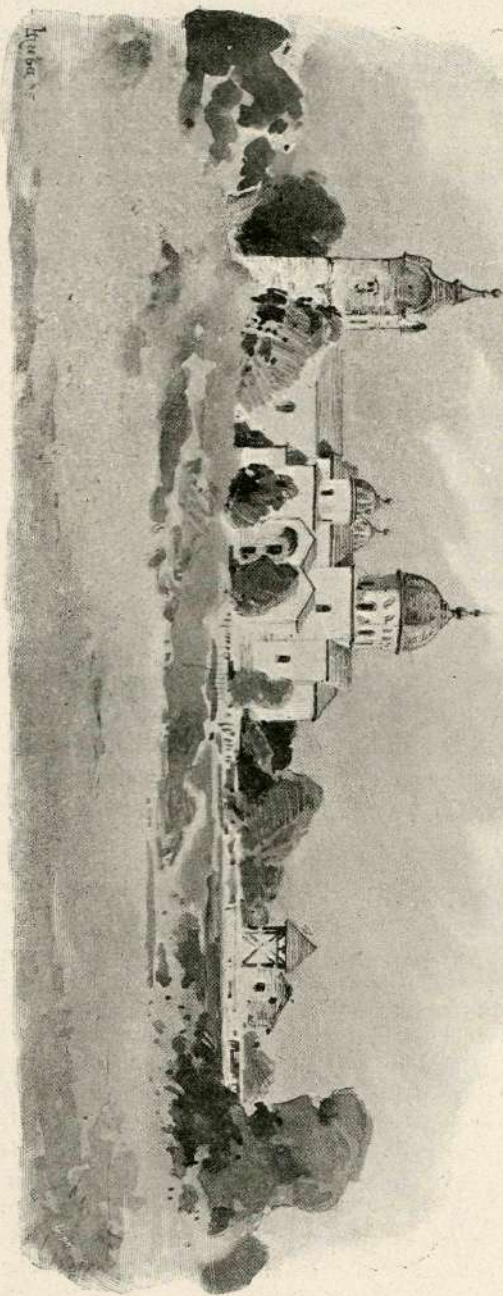
knezoškofa dr. Ant. Bonaventura Jegliča. Kar je še sedaj delujočih slovenskih pisateljev duhovnikov, so večinoma bili v „Alojzijevišču“ njegovi gojenci — in tudi marsikateri laik. Zlasti je navajal gojence k lep-slovnemu delu. „Domače vaje“ so se povzdignile, in dajal je rad nagrade boljšim pisateljem. Sam je tudi deloval kot pisatelj v raznih listih in je po Jeranovi smrti prevzel uredništvo „Danice“, katero izdaja še zdaj, bogateč jo tudi z izvirnimi spisi.

Izredna delavnost g. profesorja pa ni bila zadovoljna samo s tem obilim poslom. Naložil si je veliko delo, katero izvršuje še zdaj v korist slovenskemu narodu s trudaljubivo marljivostjo: Prevzel je vodstvo šolske „Družbe sv. Cirila in Metoda“, katere prvomestnikom je bil izvoljen dne 5. junija leta 1886. Ves čas njenega obstoja je Zupanovo ime najtesneje združeno s tem velenarodnim zavodom, katerega namen je, staviti in vzdržavati slovenski deci slovenske šole, da je ne iznenarodi in ne izneveri tuji naval.

To Zupanovo delo mu bo ohranilo časten spomin v Slovincih; zato so pozdravili vsi rodoljubni krogi z velikim veseljem, da je bil prvomestnik naše

šolske družbe imenovan papeževim častnim komornikom. Temu cerkvenemu odlikovanju se je letos, ko je msgr. Tomo Zupan stopil v stalni pokoj kot profesor, pridružilo tudi odlikovanje od državne oblasti, ko je dobil viteški križec cesarja Franca Jožefa I.

SAMOSTAN ŽIČA, KIER JE BIL MAZILJEN SRBSKI KRALJ PETER I.

V sredi profesorjev in učencev zavoda, na katerem je deloval toliko let, so mu slovesno izročili visoko odlikovanje. Upamo pa, da bo slavljencev tudi v bodoče vse svoje najboljše moči posvečeval v rast in prospeh „Družbi svetega Cirila in Metoda“, katera se čuti odlikovano v njegovi osebi!

Anton Bezenšek. 25-letnico svojega delovanja v Bolgariji je praznoval naš rojak g. prof. Anton Bezenšek dne 9. t. m. v Sofiji. Istega dne je otvoril tam II. stenografski kongres minister narodne prosvete g. dr. Šišmanov. V svojem nagovoru je omenjal

mnogih zaslug g. jubilarja za bolgarsko stenografijo in šolstvo, omenil, da ima nalog, čestitati mu v imenu samega kneza, ter mu je izročil red „za nauk in umetnost“. Kraljevski stenografski zavod v Draždanih ki je prvi te vrste v Evropi, je imenoval g. Bezenška častnim članom ter mu izročil po predsedniku kongresa umetniško izdelano diplomu. Srbsko stenografsko društvo v Belgradu je tudi imenovalo g. Bezenška častnim članom; isto tako bolgarsko društvo „Brzopis“ v Sofiji, katero mu je poklonilo v imenu vseh bolgarskih stenografov dragoceno darilo, izdelano po načrtih bolgarskih umetnikov. K svečanosti je prišel znaten broj srbskih stenografov z osnovateljem srbske stenografije g. Jovanom Milovanovičem na čelu; od stenografov drugih narodnosti, posebno slovanških, je došlo mnogo brzobjavnih in pismenih pozdravov. Srbski ministrski predsednik g. Sava Gruić je naročil gospodu konzulu Dimitru Bodiju, da pozdravi osebno jubilarja v njegovem imenu ter da mu čestita kot učenjaku ter navdušenemu prijatelju in gojitelju sloge med Srbi in Bolgari. Gospod Bodi je to storil v lepih besedah pri svečanem banketu. Zaslužnemu jubilarju tudi naše čestitke!

Narodne pesmi. Učno ministrstvo je sklicalo posvetovanje za izdajo avstrijskih narodnih pesmi, h kateremu sta bila povabljeni tudi Slovenca dr. Karol Štrekelj in Matej Hubad.

Avstrijska razstava v Londonu. Po prizadevanju nižjeavstrijskega dežel. odbora priredil 1. 1906. v Londonu razstavo avstrijskih sirovin in obrtnih izdelkov. Država dá 500.000 K podpore.

Posmrtno Vereščaginovo razstavo so otvorili nedavno v Petrogradu. Glavna dvorana je razdeljena v dva dela: V prvem so razvrščene slike rajnega umetnika, drugi je pa natančen posnetek njegove delavnice. Ob vhodu se vidi doslej neznana